

Erään kollokviumissa tehdyn johtopäätöksen mukaan olisi suotavaa, että jäsenvaltioissa tehtäisiin tarpeelliset järjestelyt sen varmistamiseksi, että 112-keskuksissa kommunikointi on mahdollista vähintään yhteisön 11:llä virallisella kielellä. Tämän vaatimuksen täyttämiseksi esille tuodut ehdotukset vaihtelivat kaupallisesta tulkkauspalvelusta automaattiseen kääntämiseen.

Ruotsissa Rosersbergissä 8. ja 9. maaliskuuta 2002 järjestetyssä tapaamisessa, jossa keskusteltiin hätäpuheluiden tehokkaasta hoitamisesta, myös Lars Hedström, Ruotsin pelastuspalveluista vastaavan yksikön johtaja, puuttui 112-numeron kielikysymykseen. Kansallisten yhteyspisteiden verkon luominen ja sopivan avun tarjoamiseen soveltuvan aina tavoitettavissa olevan keskuksen perustaminen jokaiseen jäsenvaltioon oli vain yksi mahdollinen ehdotus kieliongelman ratkaisemiseksi.

Myöntääkö komissio, että Euroopan yleiseen hätänumeroon 112 soittamiseen liittyy kieliongelma ja että kyseisen kieliongelman vuoksi voidaan hätätapauksissa menettää kallisarvoista aikaa? Jos vastaus on myönteinen, aikooko komissio pyrkiä etsimään ratkaisuja, olivatpa ne mitä tahansa, varmistaakseen, että 112-keskuksissa osataan vastata soittajille vähintään EU:n 11:llä virallisella kielellä? Jos komissio ei aio etsiä ratkaisuja, miksei se puutu tähän ongelmaan?

(¹) EYVL C 172 E, 18.7.2002, s. 164.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2002)

Komissio ilmoitti vastauksessaan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0176/02, että hätäkeskukset vastaavat maan virallisella tai virallisilla kielillä sekä melkein kaikissa jäsenvaltioissa myös englanniksi.

Komissio luonnollisesti kannattaa 112-keskusten kielitaidon edistämistä ja on tietoinen siitä, että kieliongelmat voivat joissakin tapauksissa hidastaa avunantoa tai huonontaa sen laatua. Komissio katsoo kuitenkin, että operaattorien kouluttaminen unionin 11:lle kielelle olisi kohtuuttoman kallista siitä saatuun hyötyyn verrattuna. Käytännössä olisi tietenkin toivottavaa, että 112-keskuksissa osattaisiin vastata englannin lisäksi unionin muilla yleisillä kielillä. On myös tärkeää, että hätäkeskus sijaitsee mahdollisimman lähellä apua tarvitsevaa henkilöä, jotta avunpyyntöön voidaan vastata nopeasti ja sopivalla tavalla. Tämä taas rajoittaa mahdollisuutta keskittää puhelut esimerkiksi valtakunnan tasolle.

Komissio ei myöskään ole vakuuttunut automaattisten vastausjärjestelmien hyödyllisyydestä kahdesta syystä. Tämänhetkisellä teknologialla ei pystytä takaamaan, että vastaus olisi nopea ja luotettava: esimerkiksi äänentunnistusjärjestelmät eivät ole läheskään tarpeeksi kehittyneitä, jotta niitä voitaisiin käyttää automaattisina vastaajina. Komission näkökulmasta on myös keskeisen tärkeää, että hätäpuhelun vastaanottajat ovat nimen omaan henkilöitä: kaikki 112-numeroon soittavat puhuvat mieluummin oikealle ihmiselle kuin koneelle, etenkin hätätilanteissa.

(2003/C 222 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2797/02

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(7. lokakuuta 2002)

Aihe: Matalataajuinen kaikuluotain

Viitaten komission aiempaan kysymykseeni E-2442/01 (¹) antamaan vastaukseen: Yhdysvaltain laivasto käyttää matalataajuisia kaikuluotainta (Low Frequency Active Sonar, LFAS) tieteellisiin, kaupallisiin ja sotilaallisiin tarkoituksiin Atlantin valtamerellä ja myös Azorien lähellä sijaitsevalla alueella, joka on Portugalin aluevesillä. Matalataajuisen kaikuluotaimen käytöllä Portugalin aluevesillä tai niiden ulkopuolella voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia Portugalin aluevesillä eläviin valaisiin ja delfiineihin. Siksi Portugalin on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin estääkseen sellaisten valaslajien tahallinen häiritseminen, jotka on jo suojeltu tiukasti neuvoston direktiivillä 92/43/ETY (²). On lisäksi todisteita siitä, että Ranska, Saksa, Alankomaat, Britannia ja NATO kehittävät parhaillaan samanlaisia LFAS-järjestelmiä.

Kun nämä seikat otetaan huomioon, aikooko komissio nyt käsitellä asiaa Yhdysvaltain hallituksen kanssa?

Aikooko komissio muistuttaa Portugalin hallitusta sille neuvoston direktiivin 92/43 mukaan kuuluvasta velvoitteesta?

Onko komissio tietoinen samanlaisten hankkeiden kehittelystä jäsenvaltioissa tai NATOssa?

(¹) EYVL C 81 E, 4.4.2002, s. 177.

(²) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(29. marraskuuta 2002)

Valaita suojellaan tarkasti luontotyyppidirektiivillä 92/43/ETY (¹), jonka mukaan jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimiin valaiden säilyttämiseksi.

Matalataajuinen kaikuluotain käyttää voimakkaita ja matalataajuisia ääni-impulsseja. On selviä viitteitä siitä, että tällaiset äänet saattavat häiritä valaita, mutta ongelman vakavuutta ja laajuutta on vielä tutkittava.

Komissio katsoo, että tällaisen teknologian käyttö edellyttää erityisiä varotoimia, joiden yhteydessä valaille mahdollisesti aiheutuvat häiriöt otetaan huomioon. Direktiivin 92/43/ETY valaiden suojelua koskevat säännökset ovat kokonaisuudessaan voimassa jäsenvaltioiden aluevesillä kuten myös yksinomaisten talousalueiden vesillä, jos kyseinen jäsenvaltio käyttää kyseisellä alueella yksinoikeuksiaan. Komissio on useaan otteeseen muistuttanut jäsenvaltioita tästä seikasta.

Toistaiseksi suurin osa tiedoista, jotka komissio on saanut tällaisista kaikuluotaimista, liittyy johonkin sotilaalliseen toimintaan, jonka aikana valaita on ajautunut rannoille.

Huolimatta siitä, että yhteisön lainsäädännössä ei vaadita jäsenvaltioita raportoimaan toimistaan poikkeuksien tai kantelujen tapaisia erityistapauksia lukuun ottamatta, komissio pyysi 20. marraskuuta 2000 kokoontuneessa luontotyyppikomiteassa lisätietoja sellaisten jäsenvaltioiden kansallisilta viranomaisilta, joissa edellä mainitut tapahtumat ovat todennäköisiä.

Komissio ei aio toistaiseksi tuoda asiaa esille Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden puitteissa.

(¹) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla (EYVL L 1, 1.1.1995).

(2003/C 222 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2806/02

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(30. syyskuuta 2002)

Aihe: Euroopan komission tiedonannot (24. syyskuuta 2002) euroalueen maiden budjettivajeen vähentämistä koskevien säännösten keventämisestä

1. Kuinka voidaan sovittaa yhteen kaksi Euroopan komission 24. syyskuuta 2002 antamaa tiedonantoa, joista ensimmäinen koskee budjettivajeen vähentämistä koskevien säännösten keventämistä, kun taas toisessa ilmoitetaan, että vakaussopimukseen ei kosketa? Onko komissio tietoinen, että tämä kanta on vastoin vakaussopimuksen henkeä ja vähentää huomattavasti kuluttajien luottamusta?